

Onze Nieuwe Toekomst vzw

Werken in een Dagcentrum

**ONTmoetingsdagen
Werk aan de Winkel**

Werk En Werk en Werk

Werken werken werken.

Niet iedereen kan een gewone job aan.

Of een job in de Beschutte Werkplaats.

Maar je wilt wel nuttig bezig zijn.

Dat is menselijk.

Daarvoor dient een Dagcentrum.

En daarom dit boekje.

Aan dit boekje is heel hard gewerkt.

We hebben veel nagedacht.

En veel gepraat.

Tijdens onze bijeenkomsten hebben we vaak gelachen.

Maar soms was het ook droevig.

Want niet alle herinneringen zijn even mooi.

INHOUD

WAT VIND JE ALLEMAAL IN DIT BOEKJE?

Wie heeft allemaal meegewerkt aan dit boekje?

1. Wat is werken in een Dagcentrum?

Wat is een dagcentrum?

Voor wie is een dagcentrum bedoeld?

Hoe zit de wetgeving rond dagcentra in mekaar?

2. Drie fotoverhalen

Je zal 3 fotoverhalen vinden.

Het verhaal van Martine Van Erum.

Martine woont en werkt op Hoogveld.

Dat is een boerderij.

Het verhaal van Roger Van den Eshof.

Roger werkt bij Arbeidscentrum De Wroeter in Kortesseem.

Het verhaal van Tina Heens.

Tina gaat elke dinsdag naar De Regenboog in Genk.

3. Tien pijlers over goed werk

Wij hebben nagedacht over wat goed werk is in onze ogen.

We hebben 10 aandachtspunten.

Bij elk punt vind je voorbeelden, uit ons werk gegrepen.

Ook jij kan bij elke pijler een voorbeeld geven van jezelf.

Ook jij kunt jouw gedacht erbij schrijven.

4. Onze besluiten

Hier vind je het resultaat van ons denkwerk.

Het is wat wij extra belangrijk vinden.

Wie heeft allemaal mee gewerkt aan dit boekje?

Frank Teuchy

Frank werkt bij dagcentrum De Wroeter.

Georges De Lorenzi

Georges heeft in dagcentrum De Wroeter en De Wiric gewerkt. Georges is secretaris en penningmeester van ONT Limburg. Hij werkt elke dinsdag op het secretariaat in Hasselt.

Liza Emmelen

Liza gaat naar het dagcentrum Oostheuveld. Zij is voorzitter van ONT Limburg. Elke dinsdag werkt ze op het secretariaat.

Martine Van Erum

Martine woont en werkt op Hoogveld. Dat is een boerderij.

Tina Heens

Tina gaat elke dinsdag naar De Regenboog. Zij is kersvers ondervoorzitter van ONT Limburg.

Albert Denier

Albert is de man van Tina. Hij werkt in een Beschutte Werkplaats. Albert heeft mee nagedacht over de 10 peilers.

Marij Verstraeten

Marij is onze student uit Gent. Ze studeert Orthopedagogiek. Meehelpen aan dit boekje was een schoolopdracht.

1. UITLEG OVER WERKEN IN EEN DAGCENTRUM

Wat is een dagcentrum?

Een dagcentrum is een voorziening waar er training of therapie geboden wordt op verschillende domeinen.

Het Vlaams Fonds gaf ons een lijst met voorbeelden van die verschillende domeinen.

Wij hebben die voorbeelden vertaald van Chinees naar begrijpelijke taal:

- kiné: dit is massage en bewegingsoefeningen
- logopedie: dit is duidelijk leren praten
- ergotherapie: dit is het (opnieuw) leren uitvoeren van alledaagse handelingen en activiteiten, zoals bijvoorbeeld je kleren aandoen of knutselen
- zelfredzaamheidstraining: hierbij leer je jezelf beredderen
- sociale vaardigheidstraining: dit is op een vlotte manier leren omgaan met andere mensen
- ontwikkelen van arbeidsgerichte vaardigheden: dit is leren werken
- emotionele ondersteuning: dit is ondersteuning voor als je problemen hebt of niet goed in je vel zit

Het ene dagcentrum is het andere niet.

Het aanbod in het ene dagcentrum kan helemaal anders zijn dan het aanbod in een ander dagcentrum.

Dat zal je ook merken in de fotoverhalen.

Die zijn heel verschillend.

De werking van een dagcentrum kan je vergelijken met die van een bezigheidstehuis. Dagcentra vallen onder het stelsel 'semi-internaat'. Dat wil zeggen dat je er overdag bent, maar niet 's nachts.

Wie kan naar een dagcentrum gaan?

De doelgroep van dagcentra zijn volwassen personen met een handicap voor wie een (voltijdse) betaalde 'gewone' job of een job in een beschutte werkplaats te zwaar of te druk is. Niemand zit graag dag en nacht in zijn zetel. Een mens wil bezig zijn. Dan kan het fijn zijn om naar een dagcentrum te gaan. Daar doe je dingen op maat van jezelf.

De wet

Als je naar een dagcentrum wilt gaan, dan heb je daar een toegangsticket voor een dagcentrum voor nodig.

Dat is een voorwaarde.

Wil je zo'n toegangsticket bekomen, dan moet je dat aanvragen bij het Vlaams Fonds.

Daarvoor moet je je inschrijven bij het Vlaams Fonds en een formulier invullen.

Op de website van het Vlaams Fonds (<http://www.vlafo.be>) vind je zo'n inschrijvingsformulier wanneer je klikt op 'inschrijvingen'.

Je kan het zelf invullen.

Of je kan toestemming geven aan iemand anders om het in jouw plaats te doen.

Op dat formulier kan je invullen dat je naar een dagcentrum wilt gaan en waarom.

Maar dat is nog niet voldoende.

Het Vlaams Fonds verlangt ook dat er een 'multidisciplinair verslag' wordt opgesteld door een 'multidisciplinair team'.

Dat is weer Chinees.

Ze bedoelen dat mensen met verschillende opleidingen een verslag opstellen.

Je wordt dan getest door een dokter, een psycholoog, een orthopedagoog,...

Of je moet er een gesprek mee doen.

Zij bekijken jouw aanvraag vanuit verschillende hoeken.

Dat komt in het verslag.

Wanneer dat allemaal in orde is, kan het Vlaams Fonds jouw aanvraag goedkeuren.

Dan krijg je een toegangsticket voor een dagcentrum of een tehuis voor niet-werkenden.

Men zegt: niet-werkenden.

Maar wat je doet in een dagcentrum is voor sommige mensen wél werk!

En bezig zijn of echt werken, het één is toch niet beter of slechter dan het ander?

Werken in een dagcentrum

In een dagcentrum wil men streven naar 'zorg op maat'.

In sommige centra ligt de nadruk op het aanbieden van 'werk op maat'.

Dat wordt soms arbeidszorg genoemd.

Of dan noemt het dagcentrum een arbeidscentrum.

Het is niet zo zwaar als een gewone job, maar het is wel werk!

Daarom vonden wij dat ook over dit soort werk een boekje moest gemaakt worden.

Arbeid bestaat in verschillende soorten.

Mensen ook.

Bij elke mens past een ander soort werk.

Zo kan het zijn dat werken of bezig zijn in een dagcentrum jou best past.

Je krijgt geen loon voor het werk dat je in het dagcentrum doet. Ook niet als je keihard werkt en het op een echte job lijkt. In sommige dagcentra krijg je wel een kleine vergoeding. Dat noemt dan geen loon, maar 'onkostenvergoeding'.

Sommige dagcentra staan in voor de ondersteuning van mensen die Begeleid Werken.

Dan werk je niet in het dagcentrum zelf, maar ergens anders.

De begeleiding die je nodig hebt daarbij, wordt dan geregeld vanuit het dagcentrum.

Over Begeleid Werken werd een ander boekje gemaakt.

Daarin vind je informatie over dat soort werk.

Onder bepaalde voorwaarden kan je jouw werk in een beschutte werkplaats ook combineren met naar een dagcentrum gaan.

Bijvoorbeeld als je geen volledige week in een beschutte werkplaats kan werken omdat dat te zwaar is,

maar wel elke dag wil bezig zijn met iets.

Daarvoor moet je dan opnieuw toestemming vragen aan het Vlaams Fonds

2. Fotoverhalen

9

MARTINE VAN ERUM
werkt in
BOERDERIJ HOOGVELD (Tongeren)

Samen gesteld door Martine Van Erum, Inge Ramboer en Marieke Stevens

IK BEN MARTINE.

Ik ben 23 jaar.

Ik woon en werk nu al 2 jaar en 1 maand op Hoogveld.

Dat is een boerderij in Tongeren.

Ik ben op Hoogveld terecht gekomen na de middelbare school.
Ik heb een opleiding industrieel onderhoud gedaan bij de VDAB van Hasselt.
Ik heb stage gedaan in Zwartberg, mijn vroegere middelbare school.
Daar zeiden ze: "Martine, in Hoogveld is nog een plaats vrij voor jou".
Ik ben toch eens gaan kijken.
Een goede maand later zat ik hier.
Het is dus redelijk snel gegaan!

We hebben koeien op de boerderij.
Ik werk alleen met de koeien als er kalfjes zijn.

Het liefste werk ik met de kleine kalfjes!
Je kan hen helpen opgroeien.
Er is eens een koe gestorven.
Ik heb toen dat kalfje melk gegeven.
Als ik die roep, komt het naar mij!
Het knuffelt met mij.
Dat is het plezantste eigenlijk.

Als de koeien groot genoeg zijn, worden ze geslacht.
We verkopen het vlees dan in onze winkel.

Ik geef de kippen eten.
's Morgens zoek ik de eieren.
Die breng ik naar onze winkel om te verkopen.

Binnenkort krijg ik hanen.

Die moet ik dan verzorgen.

Dat is tegen mijn goesting.

Ik moet dan mijn botten en overall aandoen.

Ik doe liever gewoon botten aan.

We kweken hier op de boerderij ook braadkippen.

Als die hier aankomen, zorg ik daar voor een periode van vijf weken voor.

Tot de kippen groot genoeg zijn om naar het slachthuis te gaan.

We hebben veel konijnen.

De mannetjes en de vrouwtjes zitten apart.

We kweken hier konijnen.

Ze worden geslacht en verkocht.

Ik ben goed in konijnen slachten.

Dat heb ik hier in het Dagcentrum geleerd.

We slachten veel konijnen op 1 voormiddag!

We hebben ook varkens.

Ik werk niet zo graag met de varkens.

De varkensstal moet er voor mij niet bij.

De slager komt de varkens slachten.

Ik heb veel afwisseling in mijn werk.
Dat doet deugd.
Ik zorg graag voor de dieren.

Het meeste van wat we hier kweken
en slachten, verkopen we in onze
winkel.

We houden ook een deel voor ons
zelf.
We eten vaak vlees en eieren die we
zelf gekweekt hebben.
Ik vind het leuk om af en toe
mensen te bedienen in onze winkel.

12

Ik werk ook in de grote keuken.
Ik moet daar koken voor een grote groep.
Dat heb ik hier geleerd.

Ik help ook met de was van iedereen.
Voor de huishoudelijke zaken hebben we een lijstje.
Iedereen heeft zijn taken in ons huis en helpt mee.
Ik moet af en toe kuisen en afwassen.

Als ik niet aan het werk ben, ga ik naar het paard hier in de buurt kijken.
Ik heb nog andere hobby's.
Ik kijk graag TV en ik luister graag naar muziek.
Ik hou ook van handwerk.
Ik ben ook lid van de wandelclub.
Eén keer per week ga ik naar de judo en de fitness.

Ik volg een computercursus.
Ik wil zo veel mogelijk bijleren om ander werk te zoeken.

Ik ben hier altijd met dezelfde mensen.
Als je met dezelfde mensen werkt en woont, ben je snel uitgepraat.
Ik wil andere mensen zien.

Ik krijg geen geld voor mijn werk hier.
Ik leef van de dop en van een tegemoetkoming.
Ik zou liever zelf mijn geld verdienen.

Dan krijg je iets terug voor wat je doet.

Binnen de 4 maanden wil ik echt ander werk zoeken.

De begeleiding hier zal mij daarbij helpen.

Dat doen ze nu al door mij zo veel mogelijk zelf te laten doen.

Het liefste wil ik werken binnen industrieel onderhoud.

Daar heb ik een diploma van in het middelbaar.

Je moet dan met grote schrobstukmachines en waterzuigers kuisen.

Ik wil ook graag in een kindercrèche werken.

Ik wil dan alleen gaan wonen.

Liefst dicht bij mijn werk.

Het liefst wil ik in Hasselt wonen en werken.

Daar is veel meer te doen dan hier in Tongeren!

Roger Van den Eshof

werkt in

**ARBEIDSCENTRUM BIO-TUINBOUW
DE WROETER**

Samen gesteld door Roger Van den Eshof en Marij Verstraeten

Hallo.

IK BEN ROGER VAN DEN ESHOF, 33 jaar oud.

Ik werk in De Wroeter Arbeidscentrum Bio-Tuinbouw.

Ik werk daar al 8 jaar contractueel.

Daarvoor werkte ik in een voedingszaak in Munster-Bilzen.

Maar daar had ik te weinig uren.

Via een arbeidsbureau in Zonhoven heb ik De Wroeter leren kennen.

Ik wou graag voltijds werken, en in dat arbeidsbureau deden ze aan trajectbegeleiding.

Zij stelden voor om het eens te proberen bij De Wroeter.

Eerst werkte ik daar via een halftijds contract, en toen ben ik daar maar gebleven.

Nu werk ik daar voltijds.

Hoop en al samen werk ik daar nu al 8 jaar in het arbeidscentrum.

Nog 2 jaar en ik krijg een oorkonde voor 10 jaren werk in De Wroeter!

Het arbeidscentrum en het dagcentrum De Wroeter zijn twee aparte VZW's.

De Wroeter is zo'n 22 jaar geleden begonnen als een kleine boerderij.

Daaruit is het dagcentrum en het arbeidscentrum gegroeid.

Ik word betaald door De Wroeter zelf.

Een gedeelte is loon en een ander gedeelte is subsidie dat De Wroeter krijgt om mij te betalen.

Wij hebben wel een goeie zekerheid op De Wroeter.

Andere mensen moeten hard zoeken naar werk.

Zoals bij Ford Genk: 3000 man op straat!

Dat zal ons niet gauw gebeuren.

Eén keer in het jaar is het begrotingsraad waarop iedereen uitgenodigd is.

Dan zie je wel dat wij met De Wroeter reserves hebben.

We zullen niet rap failliet gaan!

Een doelstelling van De Wroeter is toch zoveel mogelijk mensen tewerkstellen.

We komen 's morgens aan om acht uur.

Dan drinken we een tas koffie en bekijken we de planning.

Daarop staat wie er wat gaat doen die dag.

Daar wordt soms wel ferm mee geschoven.

Als die niet met die wilt werken of zo.

Ja, er komt een beetje van alle volk bij ons.

Mensen die niet meer op de arbeidsmarkt kunnen.

Zoals mensen uit de psychiatrie of zo.

Maar we hebben een goeie coördinator daarvoor!

Ik werk 40 uur per week. Van acht tot kwart na vier.

In de zomer wel meer. Dan is er ook meer werk.

In de winter heb ik dan tijd om eens op verlof te gaan.

Mijn werk is groenonderhoud voor de gemeente Kortesseem.
Dat is schoffelen, maaien en snoeien.

Ik heb daarvoor een diploma van tuinbouw behaald in het secundair beroeps-
onderwijs in Tongeren.

We doen dat groenonderhoud met zo'n 6 mensen en één begeleider.

Zo'n twee keer op een jaar doen we ook het zwerfvuil weg uit de graskant.

Dat is dan voor we daar gaan maaien.

Amaai, ge vindt wat tegenwoordig hoor!

16

De Wroeter heeft grote serres. Daar werken wij ook in.

Die staan dan vol met komkommers en paprika bijvoorbeeld.

Verder hebben we nog 10 hectare grond die we bewerken.

Ons plantgoed kopen we tegenwoordig aan, want voor dat geld kunnen we het niet zelf doen.

Dan planten we het plantgoed in de serres of in de volle grond.

Op sommige dagen heb ik wel drie of vier verschillende werkjes.

Er is heel veel afwisseling in m'n werk.

Maar het groenonderhoud, dat is m'n vaste job.

Verder breng ik ook de bio-pakketten voor het voedselteam weg op vrijdag.

Dat is nieuw bij ons.

Mensen kunnen voor 8 een groentepakket bestellen bij ons.

Wij brengen het dan naar de depot.

In de zomer ga ik mee naar de veiling.

Dan sta ik 's nachts om drie uur op.

Tegen negen uur of half tien ben ik dan terug thuis.

Om zes uur begint de verkoop van groenten en fruit op de veiling.

Maar wij moeten daar dus al vroeger zijn.

Twee dagen in de week is het veilingdag.

Dan wordt alle groente klaargemaakt voor de transport naar de veiling.

Iedereen is contractueel verplicht om 38 uren weekendprestatie te doen. Dat is omdat de groenten vers moeten zijn voor de veiling. Sla kunt ge bijvoorbeeld niet de vrijdag al wassen. Want dan is die de zaterdag al helemaal verslakterd. Daarom moet je soms ook in het weekend werken.

We doen ook veel uitwisselingen. Zo hebben we projecten lopen in Denemarken. Er komen ook soms mensen van Via Kamp. Dat zijn mensen die dan bij ons komen logeren en een beetje meewerken. Vorig jaar hadden we zo half het Oostblok over de vloer! Nu ja, alle hulp is welkom hé in de zomer. Jaja, de Wroeter is een heel bedrijf!

En we zijn nu ook een nieuwe winkel aan het bouwen. Want de ouwe, die is in de werkplaats. Dat is toch niet ideaal.

Als mensen groenten moeten kopen terwijl daarnaast iemand de selder aan het afsputten is, dan toont dat niet goed hé.

Daarom komt er een nieuwe winkel om ons groenten en fruit in te verkopen. Maar dan gaan we ook andere bio-producten verkopen, zoals kaas.

Ik heb hele fijne collega's.

18

Alleen jammer dat er vaak geen vrouwen bij zijn.
Soms wel. Bijvoorbeeld als we naar de veiling gaan.
Dan hebben we altijd een vrouw mee.
Soms helpt dat bij de verkoop. Soms niet.
En we krijgen ook veel stagiaires van de sociale hogeschool.
We kunnen goed fuiven met de collega's!
Gisteren zijn we nog op stap geweest naar een rockfestival.
Dat gebeurt regelmatig ja.

Over mijn begeleiding ben ik soms wel, soms niet content.
We kunnen soms wat van mening verschillen over hoe het werk best gedaan wordt.
Ik heb wél veel inspraak in het werk vind ik.
We hebben een participatieraad waar we één keer in de drie maand mee samenkomen.
Dan bespreken we wat er goed is en wat niet goed.
Daar is telkens een buitenstaander bij die alles noteert en doorgeeft aan het team.
Daar worden onze opmerkingen besproken en dan geven ze ons vragen terug.
Ze houden wel rekening met wat wij met de participatieraad zeggen.
Allé, toch als dat mogelijk is voor hen.
Je kan ook niet alles goedkeuren.
Ik woon vlakbij De Wroeter.
Dat is soms handig, soms niet.
Want dan moet ik soms de serres openzetten als er niemand anders is.
Het is wel goed voor mij dat ik nu op mezelf woon.
Ik ben iemand die af en toe alleen wil zijn.
Zeker als ik overdag al zoveel onder de mensen ben.

Dan zit ik graag 's avonds op m'n gemak.

Nu kan dat perfect.

Vroeger, toen ik nog met anderen samenwoonde, was het soms te druk.

Zeker als ik dan zo vroeg naar de veiling moest, dan was dat lastig.

Dan kunt ge uw hoofd daar niet bijhouden hé, als ge te moe zijt.

En als ge dan vier of vijf paletten moet laden, aamaai!

Ik zou niet meer ergens anders willen gaan werken.

Twee jaar geleden dacht ik eraan te stoppen.

Toen had ik vanalles aan mijne kop en ik was overspannen.

't Ging allemaal niet zo goed en ik wou stoppen met werken.

Maar ze hebben me dan beïnvloed om te blijven.

Dat ze me niet konden missen, zeiden ze dan.

Toen ben ik maar gebleven.

En nu wil ik niet meer veranderen.

Ik denk niet dat ik het nog zou aankunnen, zo wennen aan nieuw werk.

Daarvoor werk ik te lang bij De Wroeter, en te graag.

Ik kan ook iedere maand goed rondkomen, dus dat is goed

TINA HEENS

Samen gesteld door Tina Heens, Albert Denier en Marij Verstraeten

IK BEN TINA HEENS.

Ik woon samen met mijn lieve man Albert Denier in Opoeteren.

Ik en Berke zijn een heel fijn koppel.

Ladie is mijn blindegeleidehond.

Ik ben toe aan een nieuwe blindegeleidehond.

Daarom trok ik naar een school voor zulke honden.

Maar daar werd ik helaas afgewezen.

Dan stel ik mij de vraag: 'Waarom?'

Ja, omdat ik een verstandelijke en een lichamelijke handicap erbij heb, naast mijn visuele handicap...

Wel, dat vind ik onrechtvaardig!

Ik voelde mij zo aan de rand van de maatschappij geduwd!

Gelukkig was er Ivo, een fijne man.

Hij ging met mij op zoek naar een nieuwe puppie.

Ivo gelooft in mij.
We hebben een puppie gevonden, Rakker.
Rakker leert nu een goede geleidehond te worden.

Elke dinsdag ga ik naar De Regenboog in Genk.
Dat is een activiteitencentrum.
Je wordt er niet betaald voor je wat je doet.
Maar ze verplichten je ook niet om keihard te werken.
Dus wil ik daar ook geen geld voor.

Het is voor mij een goede manier om mijn dag te passeren.
Ik en Ladie geraken daar op eigen houtje!

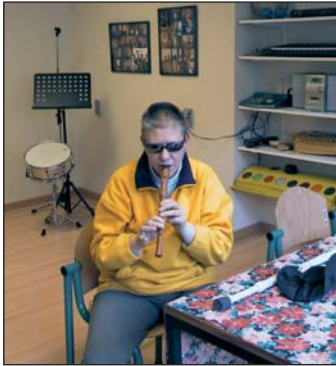
Voor we vertrekken doe ik haar riem aan.
Ikzelf draag dan een jasje zodat de mensen mij beter zien.

Ladie leidt me naar de bushalte.

Daar neem ik de bus naar De Regenboog.
Ik vraag aan de buschauffeur of hij me waarschuwt als we er zijn.
Eén keer was de chauffeur dat vergeten.
Toen wou ik niet afstappen tot hij terugkeerde.
Hij moet me maar aan de juiste halte afzetten, hé!

In de voormiddag koken we samen.
Sommige dingen kan ik niet, zoals aan het vuur staan.
Dat is te gevaarlijk voor mij.
Maar ik help wel de groenten snijden.
We bakken ook soms taarten.
's Middags eten we dan de soep en het gebak dat we samen hebben klaargemaakt.

Na het middageten gaan we terug aan de slag.

Dan knutselen we samen.
Iedereen mag zelf kiezen.
Je kan er bijvoorbeeld ook computerlessen volgen.

Elk doet wat hij kan.
Je bepaalt zelf je tempo.
Op De Regenboog houden ze echt rekening met jou.
Daarom is naar daar gaan voor mij een feest!

Ik ben heel goed in muziek maken.
Op De Regenboog zit ik in een muziekgroepje.
Ik kan zelf een lied schrijven. Zingen doe ik ook goed en graag!

Ik ga naar de Regenboog omdat ik grààg ga.
Niet omdat het moet.

Ik heb het recht om niet mee te doen.
Ja, ik heb het recht om te staken! (lacht)
Maar ik doe dat niet veel,
want ze letten erop dat ik aangepast werk krijg.

Enkel als het écht niet gaat, dan stop ik efkes.
Of dan bel ik dat ik niet kom.
Dan zijn ze altijd even vriendelijk en vinden dat niet erg.
Maar ik profiteer daar niet van,
dat weten zij ook van mij.
Ik zeg ook vaak hoe graag ik kom.
Want als het goed is, dan moet dat ook gezegd worden, hé!

Sinds ik naar De Regenboog ga, ben ik een ander mens geworden.
Zij laten mij zijn wie ik ben.
Zo zou het overal moeten zijn!

Enkele weken nadat Tina haar verhaal verteld had,
zoals je het hierboven kon lezen,
kreeg ze slecht nieuws...
Tina zit in de put en schreef een vervolg op haar verhaal.
Dat kan je hieronder lezen.

Het niet zo fijne vervolg op Tina's verhaal:

Ik kreeg te horen dat Ivo niet verder met Rakker (de hond) mocht werken.
Daardoor zag ik het weer helemaal niet meer zitten.

Het hele gedoe kwam weer naar boven.
Eerst in de blindengeleidehondenschool in Genk waar ze mij niet wilden helpen.
Want zij beweerden dat ik niet met zo'n hond overweg kon.

En dat terwijl ik het tegenovergestelde al jaren had bewezen.

Toen heb ik een gesprek met de mensen van de blindengeleidehondenschool van Tongeren gehad.
Daar kreeg ik geen hond omdat ik een lichte verstandelijke handicap heb.

Toen heb ik via de sociale dienst van de brailleliga een aanvraag gedaan voor een hond.

Daar kwam ik niet in aanmerking omdat de honden te snel liepen voor mij. Maar ik heb ook vernomen dat de mensen van Genk zomaar mijn dossier sturen, van her naar der.

Ik ga er vanuit dat dat toch strafbaar is!

Dit is toch beroepsgeheim of niet soms?

Maar het is dus weer op niets uitgedraaid...

Dan ben ik verder naar de Scale Dogs in Brussel gegaan.

Daar vonden ze voorlopig gene geschikte hond voor mij.

Nu heb ik mijn aanvraag gedaan bij De Vrienden Der Blinden.

Ik ben zeer benieuwd hoe dit zal aflopen.

Maar ik weet één ding: als dit niet lukt, dat ik dan geen blindengeleidehond meer wens!

Ik vind dat de wereld van de blinden en slechtzienden er wreed en hard aan toe gaat, waarom moet dat zo?

Is het voor ons nog niet moeilijk genoeg?

Net doordat ik meerdere handicaps heb, is het voor mij nog moeilijker.

En dan willen ze mij nog een hond ontzeggen ook!

Als ik zonder hond kom te zitten, valt mijn zelfstandigheid volledig weg.

Dan kan ik niet zelfstandig naar De Regenboog waar ik zo graag naartoe ga.

En nu ik ondervoorzitster ben van Onze Nieuwe Toekomst Limburg, wou ik daar binnenkort elke dinsdag gaan helpen in Hasselt.

Zonder hond geraak ik daar niet zelfstandig!

Dit wordt zeer moeilijk voor mij.

Moet ik nu afhankelijk zijn van anderen?

Dit terwijl ik het wel zou kunnen mét hond!

Nu ga ik sluiten, want ik word er wanhopig van.

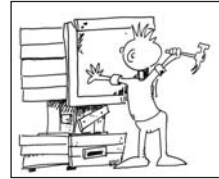
Ik hoop dat er mensen zijn die mij willen helpen!

Tina Heens

3. Tien pijlers over goed werk

1. Zelf controle hebben over ons werk is belangrijk.

**Ge moet weten hoe ge iets zult doen.
Controle hebben wil ook zeggen dat ge zelf uw tempo kunt bepalen.**

Frank:

Ik ben mijn werk gewoon.

Ik weet hoe het moet.

Ze komen niet direct kijken of ik het wel goed doe.

Maar ik kies er zélf voor om mijn werk 'af te werken'.

Ik wil zelf dat de boel naderhand opgekuist is.

Ze staan daarvoor niet op mijn vingers te kijken want dat hoeft niet.

Tina:

Als ge zelf geen controle hebt, en de begeleiding wel, dan is dat niet goed. Daarvan krijgt ge een opgejaagd gevoel.

Daar voelt ge u niet goed bij.

In het dagcentrum waar ik vroeger ging had ik geen controle.

Daar schreven ze op een boek wat ge moest doen.

Zij beslisten alles.

En ge moest blijven werken tot alles gedaan was.

Martine:

Ik vind controle hebben over je werk zeker en vast belangrijk.

Dan zijt ge fier op uw werk!

Ik weet dat ik het goed doe.

Als ik kuis, dan moeten ze mij niet controleren.

Ik zorg er zelf voor dat het proper gedaan is!

Georges:

Het is belangrijk dat ge duidelijk weet wie de baas is.

Soms is dat gelijk niemand en iedereen tegelijk.

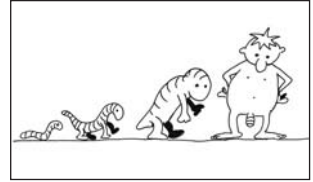
De begeleiding mag het niet te veel naar het zeggen hebben.

Ik wil zelf ook iets in de pap te brokken hebben!

Ge moet weten met wat ge bezig bent.

2. *Onze mogelijkheden kunnen groeien op ons werk. We leren iets en tonen dat we ook iets kunnen.*

**Wij hebben veel mogelijkheden.
En die wilt ge gebruiken natuurlijk.
Ze moeten ons laten zijn wie we zijn.
Maar we kunnen altijd dingen bijleren.
Dat moet ook
Anders staat ge stil als mens.
Dan trapt ge het beter af.**

Frank:

Ik mag naar de markt gaan.
Ik schik daar dan de dingen die we verkopen.
Ik heb zelfs geen rekenmachine nodig om de kassa te tellen.
Ze noemen mij de wandelende rekenmachine.
Ze vertrouwen erop dat ik het goed doe.
Ik werk daar al een tijdje en daardoor ken ik het goed.
Daarom mag ik ook de mensen rondleiden.
Achteraf krijg ik daar soms complimenten voor.
Dat doet deugd.

Martine:

Ik ben goed in konijnen slachten.
Dat heb ik geleerd op het dagcentrum waar ik werk.
Dat is een boerderij.
Dan slachten we veel konijnen op één voormiddag.
Koken kon ik al.
Maar op het dagcentrum leerde ik om voor grote groepen te koken.
Ze hebben mij ook geleerd om van mij af te praten.
Als er iets is, werd ik vroeger agressief.
Dat was omdat ik het niet durfde zeggen.
Nu zeg ik rustig mijn gedacht.
Dat hebben ze mij op het dagcentrum geleerd.
Ik ben nu nog vanalles aan het bijleren,
zoals de computer gebruiken.
Dat is omdat ik straks werk ga zoeken.
Dan is het goed als ik veel kan.

Liza:

Als de begeleiding mij complimentjes geeft, dan groeit mijn zelfvertrou-

wen.

Bijvoorbeeld als ik kaarten naai.

Ik moet ook soms koffiemadammeke spelen, dat kan ik goed.

In het dagcentrum leerde ik om op een goeie manier met de mensen om te gaan.

Sinds ik alleen woon, ben ik veel veranderd.

Mijn omgang met de mensen op het dagcentrum is vooruit gegaan.

Nu geeft de begeleiding veel meer pluimen aan mij.

Dat is omdat het nu beter gaat.

Het gaat beter omdat ik mij nu goed in mijn vel voel.

Werken en wonen in hetzelfde gebouw, daar voelt ge u slecht door.

Als ge 's morgens uw deur uitkomt, zijt ge al op uw werk.

En als ge 's avonds naar huis wilt, dan zijt ge al thuis.

Dat klopt niet, uw wonen en werken samen.

Dan is het niet echt wonen en werken.

Dat moet apart.

Nu ik niet meer op het dagcentrum woon, ben ik meer gelukkig.

Want nu ga ik van mijn huis naar daar.

Nu is mijn thuis ergens anders.

3. De werkdruk mag niet te groot zijn, maar een beetje mag wel. Gepaste werkdruk is voor elk persoon verschillend.

Wij zijn geen konijnen.

Dus moeten ze niet op ons jagen!

Martine:

Ik werk beter als er geen druk is.

Anders jaag ik mezelf teveel op.

Dan gaat het niet meer zo goed.

Liza:

Bij mij mogen ze ook niet teveel achter mij zitten.

Anders krijg ik zenuwen en voel ik mij niet goed.

En dan begint de begeleiding te grommelen op mij.

Ze moeten ons op ons eigen tempo laten werken.

Ze moeten dat tempo leren aanvaarden.

Punt uit!

Tina:

Als ze op mij jagen, dan zeg ik:
 "Ge moet in de bos gaan jagen... of mij meehelpen!"
 Er is geen grote werkdruk nodig.
 Dat is voor niets goed.

Frank:

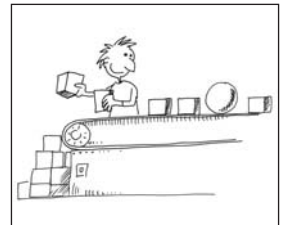
Tegenwoordig moet ik soms dubbel tot driedubbel zo hard werken als vroeger.
 En dat voor een snoepcentje.
 Ze beslissen teveel zonder ons.
 Ze nemen teveel hooi op hun vork.
 Dan aanvaarden ze allemaal nieuwe dingen.
 Maar al die dingen komen op ons vork terecht hé.
 Ze beseffen dat precies niet altijd.
 Dat maakt het voor ons gasten soms ambetant om te werken.

Georges:

Op een dagcentrum waar ik vroeger ging, daar hield het nooit op.
 Dan was ik met iets bezig, en kwamen ze al met iets anders af.
 Als ge dan rapper werkte, en vroeger gedaan had,
 dan staken ze u een andere bezigheid in de handen.
 In het andere dagcentrum waar ik nog gewerkt heb, was het anders.
 Daar werkte je voor wat je kon.
 Kon je twee werken doen, dan was het oké.
 Dan deed je twee werken.
 Kon je er maar één doen, dan was het ook oké.
 Dan deed je er maar één.

4. Afwisseling op het werk is leuk! Regelmatig hetzelfde werk doen zorgt er wel voor dat we ons werk goed leren doen.

**Vanalles wat doen is goed.
 Want soms kunt ge te lang hetzelfde moeten doen.
 Dan kan dat tegensteken.
 Dan moet ge daar iets van zeggen.**

Martine:

Ja, afwisseling doet deugd:
je leert andere dingen zo.
Want anders kom je nooit verder.
Dan wordt het op de duur ook afgezaagd.
Regelmaat af en toe is goed om dingen beter te leren doen.
Ik heb eigenlijk het liefst afwisseling, zoals op de boerderij.
Maar de varkensstal, die moet er niet bij voor mij.
Ik leer eigenlijk gans de tijd bij zo.

Liza:

Ik zou wel wat meer afwisseling willen.
Ik naai nu kaarten en breng de koffie naar de vergadering.
Ik zou nog wel dingen willen bijleren, behalve kaarten naaien.
Dingen voor een hobby of zo.
Ik heb er zelf voor gekozen, voor die kaarten.
Ik doe dat wel graag.
Maar nu kan ik het goed, en nu willen zij dat ik bij de kaarten blijf.
Dan kan ik de rest helpen die het niet zo goed kan.
Als ik vraag om eens iets anders te mogen doen, dan mag dat niet.
Ik ben daar te goed voor, zeggen ze.

Georges:

't Beste vind ik als ge alles eens kunt doen.
Ze moeten u de kans geven om alles eens te proberen.
Zo kunt ge iets bijleren.

Tina:

Als wij koken in het dagcentrum,
dan help ik groenten snijden.
Aan het vuur staan kan ik niet.
In de namiddag mag iedereen zelf kiezen.
Dan kies ik wat ik kàn.
Soms vind ik het wel moeilijk.
Want soms wil ik wel iets doen, maar gaat het niet door mijn visuele handicap.
Maar wat ik doe, doe ik grààg!

5. *Het is duidelijk wat er van ons verwacht wordt en voor wat we bij wie terecht kunnen.*

Ge moet weten wat ze willen.

Maar daarvoor moeten zij wel eerst weten wat ze willen.

Soms hebt ge de indruk dat ze dat niet weten.

Ja, dan slaat ge in de knoop hé.

Tina:

In de Regenboog kijken ze wie ze voor zich hebben.

Ze bekijken dat van persoon tot persoon.

Ze verwachten dat je doet wat je kan.

Met je eigen mogelijkheden.

De één is al gevoeliger dan de andere.

Niet iedereen kan evenveel aan.

Dus van de één verwachten ze ook wel andere dingen van de ander.

Maar je weet dat.

Ze verwachten gewoon dat je doet wat je kunt, dat je dat probeert.

Ze begrijpen dat dat niet iedereen hetzelfde is,

dat niet iedereen hetzelfde gevoel heeft.

Als er iets is, dan kan je terecht bij de persoon die je zelf kiest en vertrouwt.

Als er iets gebeurt, dan kan je altijd op iemand terugvallen.

Frank:

Ik weet niet altijd wat de begeleiding verwacht.

Niet alle begeleiders verwachten hetzelfde.

En bij de ene gast zien ze meer door de vingers dan bij de andere.

Ze verwachten niet van iedereen hetzelfde.

Sommige gasten krijgen ook rapper onder hun voeten.

Andere kunnen dan gelijk weer niks misdoen.

Ge kunt dat soms moeilijk inschatten.

Liza:

Soms weet ik wat ze van mij verwachten.

Maar soms ook niet.

Ik vind het vervelend als ik iets moet vragen

en ze zeggen mij dat ik moet wachten.

Want die wachttijd kan rap zijn, 10 minuten of zo,

maar soms ook een uur.

Dan zeg ik:

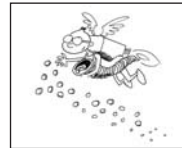
“Ja maar, straks weet ik niet meer wat ik moet vragen!”

6. Geld voor ons werk.

Ge hebt drinkcentjes en werkgeld.

Dat is niet hetzelfde.

Voor echt werk willen we echt geld.

Liza:

Geld geeft meer motivatie.

Maar op het dagcentrum word je niet betaald.

Daar moet ik betalen om te mogen gaan.

Weet ge wat ik vind dat niet klopt:

Eeke vrijdag krijgen de mensen van bij ons op het dagcentrum zakgeld.

Dan kijken ze op de boek en geven ze u zakgeld.

Maar dan op het einde van de maand,

moet uw familie dat geld teruggeven aan het dagcentrum.

Dat klopt toch niet?!?

Dan is dat geld dus nooit echt van u...

Aan de andere vind ik een echt loon te gevaarlijk voor mij,
moest ik de keuze hebben.

Dat vertrouw ik allemaal niet goed.

De tegemoetkoming waar ik recht op heb,
wil ik niet verliezen.

En dat zou zo zijn moest ik geld voor mijn werk krijgen.

Frank:

In het begin kreeg ik geen geld.

Nu wel.

Dat is een soort van onkostenvergoeding.

Ik krijg 130fr of zo.

Maar meer dan wat drinkcentjes zijn dat niet hé, dat is geen werkgeld.

Soms, als ik een grapje maak, zeggen ze: “Zwijgen en werken!”

Ja maar, als ik zo hard moet werken,

Dan moeten zij ons ook maar loon naar werk geven hé!

Ze zeggen dat de winst naar ons gasten gaat.

Maar dat voelt toch niet echt zo voor ons.

Martine:

Ik krijg geen geld.

Als ik straks zelf ga gaan werken,

ergens anders op echt werk,

dan ga ik pas weten hoeveel ik eigenlijk verdien met mijn werk dat ik

doe. Nu weet ik dat niet,

Want ik krijg geen geld daarvoor.

Tina:

Ik zou niet willen betaald worden in het dagcentrum.

Ze verplichten ons niet om zoveel stuks te maken.

Ze jagen ons daar niet op.

We mogen het op 't gemakske doen.

Dus wil ik daar ook geen geld voor.

Moest ik wel verplicht zijn om keihard te werken,

Dan zou het iets anders zijn. Dan zou ik wél geld willen,

want dan is het zoals in een Beschutte Werkplaats.

Ik kies er voor om naar het dagcentrum te gaan.

Het is goed dat er zoiets bestaat als een dagcentrum.

Om je dag te passeren.

Maar ze moeten mij daar niet voor betalen.

Georges:

In het ene dagcentrum krijg je een onkostenvergoeding.

In het andere moet je betalen om te mogen bezig zijn.

Dit vind ik absurd, daar moet een verandering in komen.

Waarom betalen om een bezigheid te hebben?

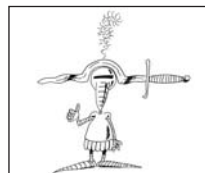
7. 7. Veiligheid op het werk: ongelukken vermijden, maar ook je goed kunnen voelen omdat jouw collega's en je baas je aanvaarden zoals je bent.

Ze moeten ons leren aanvaarden zoals we zijn.

Maar we willen geen compassie.

Daar zijn we niks mee.

We willen respect.

Martine:

Bij mij op het dagcentrum gebeuren er wel eens ongelukjes.

De dieren kunnen wel eens stoten als je het niet verwacht.
Zo heeft een koe tegen de longen van de begeleider gestoot.
Maar daar kan je niet veel aan doen hé.
Alleen een beetje oppassen met de dieren.
Ze aanvaarden mij zoals ik ben.
Ze weten dat ik binnenkort alleen ga wonen.
Ik kan een beetje meer dan de rest van het dagcentrum.
Ze steunen mij om zelfstandiger te worden.
Bijvoorbeeld door mij wat méér te laten doen.
Zo leer ik bij.
De rest blijft daar wonen.

Tina:

Op een Beschutte Werkplaats kijken ze niet naar uw handicap.
Ze laten u dingen doen die ge niet goed kunt door uw handicap.
Daardoor gebeuren er ongevallen.
Op het dagcentrum is het veiliger.
Als we dingen niet alleen kunnen,
Dan laten ze er ons zelfs niet aan beginnen.
Ze willen niet dat we onszelf in gevaar zouden brengen.
Zo sta ik tijdens het koken niet aan het vuur.
Dan help ik wel mee groenten snijden.

Liza:

Ik vind dat er bij ons soms discriminatie gebeurt.
Als ik pijn heb in mijn rug, dan moet ik blijven.
Maar iemand anders, als die buikpijn heeft,
Dan bellen ze naar de ouders en mag ze naar huis.
Ik voel me niet altijd aanvaard zoals ik ben.
Degene die zwakker zijn dan ik
Die worden op het dagcentrum wel beter aanvaard.
Ik ben meer zelfstandiger.
Daardoor mag ik minder en moet ik meer.

Albert:

(Albert werkt niet in een dagcentrum, maar in een Beschutte Werkplaats)
Ik heb de indruk dat iemand die nog ouders heeft,
Automatisch beter behandeld wordt.
Ze weten dat als ze iets fout doen,
De ouders zullen reclameren.
Als ge geen ouders meer hebt,

Dan doen ze met u wat ze willen!

Frank:

Ja, dat is zo.

Bij sommigen springen ze direct en

Hebben ze compassie als er iets is.

Bij anderen niet.

Van mij dachten ze altijd dat ik komedie speelde.

Maar ik heb soms echt last van mijn gezondheid!

Ik kreeg negatieve commentaar,

Tot mijn moeder het eens ging uitleggen.

Dan pas geloofden ze het.

Dat is toch erg,

Dat ze u dan pas geloven!

Op mijn werk aanvaarden ze mij soms wel.

Soms ook niet, zo voel ik het.

Ik heb wel de indruk dat de vriendelijkheid
tussen collega's en begeleiders de laatste tijd
aan het wegwijnen is.

Het is niet meer zoals vroeger.

Er is nu meer werkdruk,

En de mensen geraken gefrustreerd daardoor.

8. 8.Partner zijn van je collega's en van je baas: goed met elkaar kunnen samenwerken en goed overeenkomen.

**Om partner te zijn, moet ge kunnen uw
gedacht zeggen.**

**En ons niet behandelen alsof ze
juffrouwen of meesters zijn.**

**Want dan is het alsof ge niet even
belangrijk zijt.**

Frank:

Op de markt voel ik mij evenwaardig,

Een echte partner.

Ik doe dat al jaren.

Ze hebben voldoende vertrouwen in mij.

Dan mag ik de kassa doen.
Wanneer voel ik me buitengesloten?
Als de begeleiding over zaken onderhandelt,
en ons, gasten, daar niet bij betreft.
Ze nemen de laatste tijd teveel hooi op hun vork.
Zonder rekening te houden met ons.
Want al het werk dat zij méér zouden willen doen,
dat moet wel door ons gedaan worden.
En ze vragen het ons niet eerst,
maar ze moeten er dan ook volk voor vinden hé.
Dat vergeten ze soms.
We hebben dat al zo vaak gezegd op de gastenvergadering.
Soms heb ik ook een werk gedaan,
En voel ik me daar niet voor geapprecieerd.
Dan krijg je precies stank voor dank.
Dan doe je iets goed,
Maar vergeten ze je daarvoor te bedanken.
Dan voel ik mij toch geen partner hoor!
Tina antwoordt op wat Frank zegt:
Maar dat is toch menselijk?
Wij zeggen toch ook niet voor alles dank u?
Wij mensen vinden alles veel te vanzelfsprekend.
Dat is typisch voor de mensen.
Wij zeggen veel te weinig dank u.

Liza:

Nu voel ik me een echte partner.
Maar toen ik pas naar het dagcentrum ging niet.
Dat was in '84.
Toen kenden we mekaar nog niet en was het niet aangenaam.
Toen voelde ik me ook niet gelukkig.
Ik werkte en woonde toen in hetzelfde gebouw.
Dat voelde als een instelling.
Ik werd daar ambetant van.
Nu ik alleen woon ben ik gelukkig.
Nu klikt het beter met iedereen.
Ook met de verstandhouding met het personeel en de baas.
Nu gaat dat heel prima.
Soms voel ik me nog wel minderwaardig.
Maar toch veel minder als vroeger.

Georges:

In het dagcentrum waar ik vroeger werkte, was niemand en iedereen de baas.

Maar toch hadden de begeleiders het eerste woord.

Dan pas kwamen de gasten.

In het andere dagcentrum was dat ook zo.

Maar daar hielden ze rekening met de gasten hun gevoelens.

Dat scheelt dan wel.

Dan voel je je al meer betrokken.

9. *We willen ook gewaardeerd worden en hier kan werk een grote rol spelen.*

**Ge voelt u gewaardeerd als ge u nuttig voelt.
Als uw werk nuttig is, dan voelt ge u goed.
Beter dan een hele week thuiszitten!**

Martine:

Dat klopt vind ik.

Moesten ze mij geen werk geven,
dan zou ik me niet zo goed voelen.

Ik moet iets te doen hebben.

Tina:

De meeste mensen, dat interesseert hun werk niet.

Omdat ze toch niks in de pap te brokken hebben.

Maar ik haal wel voldoening uit hetgeen ik doe en kan.

Ondanks mijn handicap.

Op de Regenboog is het nu geen echt werk.

Maar ik doé wel iets.

En andere mensen moeten zich daarover geen oordeel vormen.

Over wat ik doe of over mijn handicap.

Iedereen heeft zijn eigen leven en mogelijkheden.

Dat is het enige waar je je mee moet moeien!

Frank:

Door werk kan je je gewaardeerd voelen.

Maar soms ook niet.

Dan geeft het u juist een complex.

Na mijn opleiding heb ik heel lang gezocht naar werk.
Ik wou bij een echte bakker gaan werken want ik kan dat.
Er was bijna niemand die mij wou aanvaarden.
Toen was er wel één die mij werk wou geven.
Maar daar heb ik zo negatieve ervaringen mee gehad!
Op den duur zei mijn moeder: "Gaat gij maar naar het dagcentrum!"
Die man, die bakker, die profiteerde echt van mij.
Die deed mij al de vuile werkjes doen.
Dus zo'n werk is niet goed voor u gewaardeerd te voelen.
Wat ik in het dagcentrum doe wél.
Er is alleen geen echte toekomst in weggelegd,
want ge verdient er gene rotte bal.
Maar het is veel beter dan tussen vier muren zitten!
Ge voelt u menselijker omdat ge iets doet.

Georges:

Dat zie je te weinig, waardering.
De gasten moeten keihard werken en presteren.
Pas dan worden ze een klein beetje gewaardeerd.
Iedereen wilt toch waardering?
De politiciers toch ook, ondanks hun fouten?

10. Ondersteuning is belangrijk op ons werk.

**Een goede ondersteuner,
die doet het niet in uw plaats.
Die trekt een beetje aan wat in u zit.
Die gelooft in wat ge kunt en zegt en voelt.
Dan komt dat naar boven.**

Tina:

Vroeger ben ik heel depressief geweest.
Dat was toen ik nog in de Beschutte Werkplaats werkte.
Toen zat ik een een put die zo diep was.
Niemand dacht dat ik er nog zou uitkomen.
Er lag vanalles op mijn lever.
Ik kropte alles op.
Mijn psycholoog heeft mij geleerd om mij te uiten.
Hij leerde mij om te zeggen wat er scheelt.
Nu kan ik zélf opkomen voor mezelf.

Dàt is goede ondersteuning.
Mensen die niet in uw plaats spreken.
Maar mensen die u aansporen om zélf te spreken en te zeggen hoe het is.
Ik heb al begeleiders gehad die in uw plaats zeggen hoe ge u voelt.
Dan denken ze dat ze het weten.
Maar ik weet toch het beste,
hoe ik me voel?

Antwoord van Frank op wat Tina zegt:

Ja, en dan vraag ik me af:

“Waarom hebben wij een mond gekregen?”

Omdat anderen het in uw plaats zouden zeggen?

Nee toch!

Wij weten hoe we ons voelen.

En wij kunnen het zeggen!

Goede ondersteuning is als ze ons die kans geven,
om het te zeggen.

En ook dat ge bij iemand terecht kunt als er iets op uw maag ligt.

Martine:

Ondersteuning is vast en zeker belangrijk.

Dat is op mijn werk wel goed.

Ze motiveren mij.

En als we veel werk hebben,
en het geraakt niet af op tijd,
dan helpt de begeleiding mee.

Ik kan ook altijd uitleg vragen,
als ik niet weet hoe iets moet.

Dat vind ik wel belangrijk.

Onze Nieuwe Toekomst vzw is een beweging van, voor en door mensen met een verstandelijke beperking.

We willen met onze beweging vooral laten zien dat we mensen zijn met eigen mogelijkheden.

We willen het onrecht bestrijden en onze mensenrechten verdedigen.

We zijn op de eerste plaats mensen net als alle anderen op onze wereld. We hebben wél verstand van zaken.

- We weten heel goed welke dingen we goed kunnen.
- We weten heel goed welke dingen we niet goed kunnen.
- We zijn zo slim om zelf ondersteuning te vragen en te krijgen van andere mensen en van elkaar.
We vragen niet zo maar aan iedereen ondersteuning.
Er is een band van vertrouwen nodig.

We willen gezien worden als sterke mannen en vrouwen.

We willen naar buiten komen als fiere mensen.

Onze Nieuwe Toekomst vzw
Groot Begijnhof 10
9040 Sint-Amandsberg

© 2005

Onze Nieuwe Toekomst vzw

